

Kiva se pokusila vymanit z jeho sevření, ale jeho prsty ještě zesílily svůj stisk, a tak se podvolila. Naprosto ignorovala, jak příjemné to bylo, a ze všech sil se snažila stačit jeho dlouhým krokům. „Zmeškat co?“

„Západ slunce,“ odpověděl Jaren.

Když nic dalšího neřekl, Kiva suše poznamenala: „Může ti to připadat šokující, ale zítra bude další.“

Jaren do ní něžně dloubl. „Chytrá hlavička.“ Pobavený pohled, kterým po ní střelil, ji zahřál u srdce - a to *taky* ignorovala.

Pokud šlo o Jarena, v posledních dnech toho ignorovala spoustu.

„Po dnešním západu slunce začíná každoroční Říční slavnost,“ prozradil jí. „Trvá celý víkend, ale první večer bývá nejlepší, a tak se chci ujistit, že budeš mít dobrý výhled.“

„Na co?“

„Uvidíš,“ odpověděl tajemně.

Kiva učinila bleskové rozhodnutí. Dovolí si ještě jeden večer - večer, po který si užije Říční oslavu i Jarenovu společnost, protože věděla, že počet jejich společných dnů je omezený.

Jen jeden večer a vydá se do Oakhollow, kde konečně dokončí to, k čemu se rozhodla při útěku ze Zalindova.

Bez ohledu na to, co cítila, bez ohledu na to, jak se jí korunní princ zavrtil do srdce, nastal čas, aby rod Vallentisů padl.

KAPITOLA DVA

Vallenii všichni znali jako Říční město, což se Kiva dozvěděla hned, když před dvěma dny přijela. Protkávaly ji nespočetné meandrující vody, ale žádná nebyla působivější než mohutná řeka Serin, která se kroutila a klikatila hlavním městem jako had.

Jaren vedl Kivu právě k téhle řece. Ze Silverthornu to byla snadná procházka směrem z kopce, dokud nedorazili k hlavní třídě, kde už lidé začali plnit chodníky kolem vody a ve vzduchu panovala vzrušující atmosféra očekávání.

Když se proplétali masami lidí, Kiva usoudila, že ji Jaren bere zpátky do Říčního paláce - byl to architektonický skvost. Řeka Serin jej rozdělovala na dvě části, které spojoval pozlacený most. Ani Kiva nemohla popřít nádheru královské rezidence, do jejíchž vnějších zdí bylo zasazené luminium, a celý palác tak oslnivě zářil.

Kiva zatím navštívila jen východní palác, kde měl Jaren pro sebe celé křídlo - včetně části určené pro hosty, kde Kiva dostala jedno velmi okázalé apartmá. Jarenovi sourozenci, Mirryn a Oriel, také obývali východní palác, ale jejich rodiče žili na západním břehu řeky. Krále ani královnu Kiva dosud neviděla, ale vzhledem k tomu, co si o vládcích myslela, na vzájemné setkání nijak nespěchala.

Jak se blížili k paláci, davy začaly nepříjemně houstnout. Ale aspoň jí to poskytlo rozumnou výmluvu, proč vytáhnout ruku z Jarenovy dlaně. Odmítla uznat, že sotva se ho pustila, nabyla dojmu, že o něco přišla, a zatímco ji ještě daleko před strážnou branou paláce odtáhl z hlavní ulice do ponuré uličky, raději se soustředila na týl jeho roz-